

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνεκαλύφθη ἐν Γυθείῳ εἰς τὴν θέσιν, ἐν ἣ ἔκειτο τὸ πάλαι ἡ ἀρχαία πόλις τοῦ Γυθείου, καταστραφεῖσα εἰς τὸ μετέπειτα ὑπὸ σεισμοῦ, ὅστις τὸ πλεῖστον τῆς πόλεως κατεβύθισεν εἰς τὴν θάλασσαν κατακλύσασαν αὐτὴν καὶ καταχώσασαν. Ἀλλ' ὁμοίως καὶ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν αἰώνων εἰσέτι φαίνονται ἐν τοῖς θηλασσίῳις ὕδασι τὰ εἰρεῖπια τῶν οἰκοδομῶν, καθότι τὰ ὕδατα ῥηχά εἰσιν. Εἰς τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ καταπλωμένη, ἤρξαντο οἱ Γυθειᾶται ἀνασκάπτειν, ὅπως ἀνεύρωσι λίθους χρησίμους εἰς οἰκοδομάς· ὅθεν εὗρεθῇ ἡ ἐπιγραφὴ εἰς λίθον μέγαν τετράγωνον, κείμενον ἐντὸς χάνδακος, ἄχρις ἀρθῇ ἐκείθεν. Εἶναι δ' ἐλπίς νὰ εὗρεθῶσι καὶ ἄλλαι. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ Κοινὸν τῶν Ἐλευθερολακῶνων ἔχαιρον εὐημερίαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης, ἐξ οὗ καὶ παρεκινούντο ἵνα τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἀναδεικνύωσιν ἐν στήλαις, ὧν μία ἦν καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τῶν στηλῶν τούτων ἀπὸ τῆς τινας ἐν Κυπαρίσσῳ (Καινῇ πόλει κατὰ Πausανίαν), Οἰτύλῳ, Λεύκτροις καὶ Γυθείῳ, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ γενικὴ εὐχαρίστησις τῶν Ἐλευθερολακῶνων πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας ἢ ἡ πρὸς αὐτοὺς κολακεία καὶ χαμέρπεια τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀγησιλάου. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον φαίνεται πιθανώτερον, διότι πράγματι οἱ αὐτοκράτορες φαίνονται εὐεργετήσαντες οὐ μόνον τὸ Κοινὸν τῶν Ἐλευθερολακῶνων, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας πόλεις καὶ χώρας τῆς Ἑλλάδος. (Ἴδε Κ. Παππαρρηγοπούλ. ἱστορίαν τοῦ Ἑλλήν. ἔθνους Τόμ. Β'. καὶ Γ'.)

Τῆς ἐπιγραφῆς οἱ πρῶτοι στίχοι ἦσαν ἐλλειπτεῖς· ἀλλ' ὥς εὐκόλως ἀναπληρούμενοι δὲν μοὶ παρέσχον δυσκολίας· καὶ οὕτω ἀνεπλήρωσα αὐτούς. Περί Γυθείου καὶ τῶν λοιπῶν πόλεων, τῶν συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸ σύστημα τῶν Ἐλευθερολακῶνων, ἴδε Πανδώρας φυλλάδ. 449, 451, 455, κλ.

ΛΘΑΝ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ (*).

Α'. Παροιμίας.

Μαγέροι πολλοὶ καὶ ὧμος ὁ χόνδρος.

Ἐπὶ τῶν περιστάσεων, καθ' αἷς διοικοῦσι πολλοὶ, καὶ διὰ τοῦτο αἱ ὑποθέσεις δὲν λαμβάνουσι τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα.

Ἀλλοίμωνω! 'ς τὸ σπῖτι ὁποῦ κρίζουσιν ἡ κότταε καὶ σωπαίνουσιν οἱ κοκόροι!

(*) Ὁρα Πανδ. Τόμ. 10', σελ. 199, 277, 303, 395, 438.

Ἦτοι ὅπου διοικοῦσιν αἱ γυναῖκες, ὑπάρχουσι δὲ οἱ ἄνδρες, αἱ οἰκίαι καταστρέφονται.

*Ὅποιος μὲ γελάσει μὴ φορὰ
ἀνάθεμα τὸ κεφάλι του,
Ὅποιος μὲ γελάσει δυὸ καὶ τρεῖς
ἀνάθεμα τὸ δίκῳ μου.*

Ἡ παροιμία εὐνόητος.

*Εἶναι καὶ ἄνθρωποι πολλεροὶ,
εἶναι καὶ δυὸ 'ς τὴ φύλλα
εἶναι καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες
ποῦ φύλλα δὲν ἀξίζουν.*

Αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ διακρίσεως ἀτομικῶν ἱκανότητων.

*Εἶναι ἀδύνατον
στάρι χωρὶς ἥρα
καὶ κεφάλι χωρὶς ψεῖρα.*

Ἦτοι ἄνθρωπος ἀνευ ἐλλείψεων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχη· ἥρα δὲ ἐστὶν ἡ ἀλλαχοῦ λεγομένη αἶρα.

*Ἀρματόρετον δώδεκα ἔτη σὰν τὸν ἀσταχὸ
Διὰ τὰ μαλλώση μὲ τ' ὀχταπόδι.*

Ἐπὶ ἀδυνάτων, οἵτινες νομίζοντες ἑαυτοὺς ἰσχυροὺς ὥστε νὰ ἀντιπαρατάττωνται εἰς τοὺς ἰσχυροτέρους, ἐπὶ τέλους περιπίπτουσιν εἰς τὰς πλεκτάνας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οὕτως ἐξαφανίζονται.

Β'. Προόμιον μυρολογίου θυγατρὸς πρὸς μητέρα θανοῦσαν.

Ὅλον τὸν κόσμον περπατῶ νὰ ὕρω γλυκὸ σταφύλι
Καὶ πνευμένα δὲν ἤβρηκα σὰν τῆς μάννας τὰ χεῖλη.
Κασσέλα καρυδένη καὶ κλειδοσφαλισμένη
Μοῦ σ' ἔλεγα τὰ μυστικὰ καὶ ἦτον σφαλισμένα.

Γ'. Φυσικαὶ παρατηρήσεις.

*Ὅταν βρέχ' ἡ Μέσα Μάνη
Τίποτε νερὸ δὲν κάνει.
Κεὶ ὅταν βρέχ' ἡ Καλαμάτα
Ὅλα τὰ βουνὰ γεμάτα.*

Ἦτοι, ὅταν τὸ θέρος παρατηρῶσιν ὅτι ἡ Μέσα Μάνη, ἡ καὶ Κακαβουλάρια λεγομένη, ἔχει σύννεφα προμηνύοντα βροχὴν, τότε ἡ λοιπὴ Μάνη δὲν ἔχει ἐλπίδα βροχῆς, λίαν ἀναγκαίης οὖσης εἰς τὸ νοτιώτατον τοῦτο μέρος τῆς Εὐρώπης, ὅτε ἡ θερμότης ἀποκαθίσταται σχεδὸν ἀνυπόφορος· ὅταν δ' ἡ Μεσσηνία θολοῦται τὸν ὀρίζοντα νέφεσι, τότε ὁλόκληρον τὴν Μάνην ὁμβρὸς ἐπαπειλεῖ καὶ θύελλα.

Δ'. Δημῶδες χαρίεν ᾄσμα Λακωνίας.

Ὁ δούτσος (1) κί' ὁ βασιλικός, κί' ἡ δόλια ἡ μαντζουράνα
 'Καينά τα τριὰ μαλλόνανε, 'καينά τα τριὰ κολλίζονται,
 Τὸ ποῖο 'ναί τῶμορφίτερο, τὸ ποῖο μυρίζει κάλλιο.
 Πατάχτη τὸ τριαντάφυλλο, τὸ μωσχομουρισμένο,
 Τοὺς εἶπε νὰ σιωπήσουνε, τοὺς λέει νὰ μὴ μαλλόνουν.
 «Σωπάτε, βρωμοκλούλουδα καὶ βρωμοχορταράκια,
 Ἐγὼ εἶμαι τὸ τριαντάφυλλο τὸ μωσχομουρισμένο,
 Π' οὐλὸν τὸ χρόνο κρύβουμαι 'ς τῆς ἀγκαθιάς τῇ ρίζα.
 Τὸ Μάϊ τὸ μῆνα φαίνομαι, τὴν ἄνοιξι στολίζω,
 Στολίζω καὶ τῆς ὡμορφαις κί' οὐλαῖς τῆς μαυρομαμάταις,
 Οὐλαῖς με πλέγουν 'ς τὰ μαλλιά γιὰ νὰ μωσχοβολᾶνε.»

Ἐν δὲ τῇ Ἰπείρῳ λέγεται τὸ ᾄσμα τοῦτο μὲ δια-
 φοράς τινάς, ὡς ἔπεται:

Ὁ δούτσος, κί' ὁ βασιλικός, καὶ τὸ τραντάφυλλο.
 Αὐτὰ τὰ τριὰ μαλλόνανε ποῖο νὰ πρωτομυρίση.
 Μυρίζει τὸ τραντάφυλλο καὶ λέει τῶν ἄλλων ὧνε'
 «Σωπάτε, βρωμοχορταρά, καὶ σέϊς παλαιοχορτάρα,
 Ἐγὼ εἶμαι τὸ τραντάφυλλο τὸ ἔμορφο λουλούδι,
 Ὅλον τὸν χρόνον χάνομαι 'ς τῆς τρανταφιάς τῇ ρίζα,
 Τὸ Μάϊ τὸν μῆνα φαίνομαι 'ς τοῦ βασιλιά τὰ χέρια.
 Μὲ πέρουν καὶ ἡ εὐμορφαις 'ς τὰ χέρια καὶ μιᾶνε,
 καὶ τὰ μαλλιάτους πλέκουνε γιὰ νὰ μωσχοβολᾶνε.»

ΣΤΗΛΑΙ. Αἱ κατὰ διαφόρους καὶ εἰς διάφορα
 μέρη ἐγερθεῖσαι στήλαι εἰσὶ μεγέθους:

	Ῥ. εἰς μέτ.	Περίμ. περί τὴν βάσιν
	μ. ἑκατ.	μ. ἑκατ.
Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐγερθεῖσα πρὸς ἀνάμνησιν τῆς πυρκαϊᾶς	64 : 64	4 : 57
Ἡ ἐν Boulogne τοῦ Ναπολέοντ.	53 : 60	4 : 45
Ἡ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου καλουμένη ἐν Παρισίοις	50	3 : 60
Ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν Πετροῦπ.	47	3 : 43
Ἡ Λύστερλίτσιοις ἐν Παρισίοις	44 : 47	3 : 67
Ἡ Τραϊανῇ ἐν Ῥώμῃ	43 : 70	3 : 63
Ἡ ἐν Λονδ. καλουμένη συμμαχ.	41 : 25	3 : 53
Ἡ τῶν Μεδίκων ἐν Φλωρεντίᾳ	32 : 48	2 : 92
Ἡ Ναπολεόντιος ἐν Κορσικῇ	32 : 48	2 : 45
Ἡ τῆς κυγκλίδος τοῦ θρόνου ἐν Παρισίοις	30 : 53	2 : 29
Ἡ τοῦ Πομπηίου ἐν Αἰγύπτῳ	28 : 75	2 : 05
Ἡ ἐσχάτως ἐγερθεῖσα ἐν Ῥώμῃ	27 : 26	4 : 42

ΝΑΟΙ. Οἱ εἰς διάφορα κατὰ κειροῦς οἰκοδομη-
 θέντες χριστιανικοὶ καὶ εἰδωλολατρῶν ναοὶ εἶχον
 ἐμβαδὸν εἰς τετραγωνικὰ μέτρα, ὡς ἑφεξῆς:

Ὁ ἐν Ῥώμῃ τοῦ Ἀγίου Πέτρου	20,000 (2)
Ὁ ἐν Κων/πόλει τῆς Ἀγίας Σοφίας	9,591

(1) Δούτσος, ὁ ἡδύσμος, ὡς καὶ δούτσος ἐν Ἰπείρῳ λέγεται.

(2) Ὁ θόλος αὐτοῦ ἔχει ὕψος 137 μ. ὁ ναὸς ἔχει μῆκος 218 μ. καὶ πλάτος 155 μ. Μετὰ δὲ τοῦ τῆς προόψεως ἡμικυκλίου καὶ τοῦ περιστηλίου ἔχει μῆκος 497 μ.

Ὁ λεγόμενος τῆς Παναγίας τοῦ ἁν- θους ἐν Φλωρεντίᾳ	7,884
Ὁ τοῦ Ἀγίου Παύλου ἐν Λονδίνῳ	7,809
Ὁ τῆς Παναγίας ἐν Παρισίοις	6,258
Ὁ λεγόμενος νὰὸς εἰρήνης ἐν Ῥώμῃ	6,240
Ὁ τοῦ Ἀγ. Σουλπικίου ἐν Παρισίοις	5,646
Ὁ ἐν Παρισίοις καλούμενος Πάνθεον	5,593
Ὁ ἐν Ῥώμῃ λεγόμενος Πάνθεον	3,481
Ὁ ἐν Δενδέρᾳ μεγάλος ναὸς	3,448
Ὁ ἐν Ἀθήναις Παρθενὼν	2,490
Ὁ ἐν Πέστη μεγάλος ναὸς	4,426
Ὁ τοῦ κεραυνοδόλου Διὸς ἐν Ῥώμῃ	874
Ὁ τῆς Ὀμονοίας ἐν Ἀγριγέντῃ	636
Ὁ τοῦ Διὸς ἐν Πομπηίᾳ	434
Ὁ τοῦ τετραγώνου οἰκοδομήματος ἐν Nimes	354
Ὁ τῆς ἀνδρικής τύχης ἐν Ῥώμῃ	495.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ. Φίλων ὁ Ἑβραῖος
 ὁ ζήσας κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ Χ. ἑκατονταετηρίδα
 περιγράφει ὡς ἑφεξῆς μηχανικὸν ὥρολόγιον: «Ἐπι-
 τηδεῖός τις τεχνίτης, λέγει, ἐπενόησε καὶ κατασκεύα-
 σεν ἐκ χαλκοῦ ἀξιόλογον μηχανὴν δεικνύουσαν τοῖς
 ἐν τῇ πόλει ἐνοικοῦσι δι' ἐπιτηδείου τινος ἐργαλείου
 τὴν διαφορὰν τοῦ χρόνου· οὕτως ὁ βουλούμενος δύ-
 νηται νὰ καταμετρήσῃ ἀκριβῶς τὸν παρέρχοντα
 χρόνον παρατηρῶν τὰ σημεῖα τὰ ἐπὶ τῶν ὠρισμέ-
 νων διαιρέσεων. Κυκλικὸν περίμετρον διηρημένον εἰς
 42 ἴσα μέρη παριστᾷ τὰς 42 ὥρας. Πλὴν τούτου,
 ἐστὶν ἄξιον σημειώσεως ὅτι κατασκεύασε μετὰ πολ-
 λῆς ἐπιτηδεϊότητος διὰ τῆς αὐτῆς ὕλης καὶ ἀφο-
 μοιώματα ζώων τινῶν, ἅτινα ἐκπέμπουσι φωνὰς ὁ-
 μοίας πρὸς τὰς τῶν ζώωντων προτύπων.

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Φυλλάδιον 458, 1 Ἀπριλίου 1869.

Σελ. 22 στήλ. 2 ἀντὶ *Λιοττάρι* γρ. *Λοττάρι*, σελ.
 23 στήλ. 1η στίχ. 15 ἀντὶ *κί' ἐγὼ* γρ. *κ' ἐγὼ*,
 στίχ. 32 ἀντὶ *κί' ἐγὼ* γρ. *κ' ἐγὼ*, στίχ. 39 ἀντὶ
κραταιοὶ γρ. *οἱ κραταιοὶ*, στήλ. 2 στίχ. 8 ἀντὶ
 καὶ τὸν *πρῶτο φοντά* γρ. καὶ τὸν *πρῶτο φοντά*,
 στίχ. 14 ἀντὶ *Τὸ μνημα* τῆς γρ. *Στὸ μνημα* τῆς,
 στίχ. 24 ἀντὶ *Μὲ μιά λαμπή* γρ. *Μὲ μιά λαμπρή*.